

† Η ΚΑΤΑ ΣΑΡΚΑ ΓΕΝΝΗΣΙΣ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ ΚΑΙ ΘΕΟΥ
ΚΑΙ ΣΩΤΗΡΟΣ ΗΜΩΝ ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ

Ἐὰν ἡ Ἑορτὴ τύχη ἐν ἄλλῃ ἡμέρᾳ ἐκτὸς Κυριακῆς καὶ Δευτέρας.

* * * * *

ΕΙΣ ΤΟ ΜΕΣΟΝΥΚΤΙΚΟΝ

Ὁ ἱερεύς· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ ἀναγνώστης· Ἀμήν.

Ὁ ἱερεύς· Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Βασιλεῦ οὐράνιε, Παράκλητε, τὸ Πνεῦμα τῆς ἀληθείας, ὁ πανταχοῦ παρὼν καὶ τὰ πάντα πληρῶν, ὁ θησαυρὸς τῶν ἀγαθῶν καὶ ζωῆς χορηγός, ἐλθὲ καὶ σκήνωσον ἐν ἡμῖν καὶ καθάρισον ἡμᾶς ἀπὸ πάσης κηλίδος καὶ σῶσον, ἀγαθέ, τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ὁ ἀναγνώστης· Ἀμήν.

Ἅγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος ἀθάνατος· ἐλέησον ἡμᾶς.
(τρὶς)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν. Ἅγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ρῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ὁ ἱερεύς· Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ ἀναγνώστης· Ἀμήν.

Κύριε, ἐλέησον (12άκις).

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ Χριστῷ τῷ

βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Ψαλμὸς ν' (50).

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρισμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με.

Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διὰ παντός.

Σοὶ μόνῳ ἤμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῆς ἐν τοῖς λό-γοις σου καὶ νικήσης ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.

Ἴδου γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ἴδου γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας, τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ῥαντιεῖς με ὑσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην· ἀγαλλιάσονται ὅστέα τεταπεινωμένα.

Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψης με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλης ἀπ' ἐμοῦ.

Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου, καὶ πνεύματι ἠγεμονικῶ στήριξόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ ἄσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι.

Ῥῦσαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου· ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.

Ὅτι, εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν· ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον· καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει.

Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τεῖχη Ἱερουσαλήμ.

Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

Εἶτα, τὰ διὰ τὴν λιτὴν στιχηρὰ ἰδιόμελα τῆς ἑορτῆς (παραλειπομένων τῶν πρὸ τῶν δύο τελευταίων ἰδιομέλων ὑπαρχόντων στίχων τῆς μικρᾶς δοξολογίας Δόξα, Καὶ νῦν).

Ἦχος ᾠ Πα ρ

Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Ο^{Πα}ου ρα νο ο ο ος και η η γη ση με ρον προ
φη τι κως ε ευ φραι νε ε ε σθω ω ω σαν^{π 9}
Α γγε λοι και αν θρω ω ποι²² πνευ μα τι κως πα νη η γυ
ρι ι σω ω ω μεν^{π 9} ο τι Θε ος εν σαρ κι ε
πε φα α νε^{π 9} τοις εν σκο τει και σκι ι α κα α θη
με ε ε ε νοις^{π 9} γεν νη θεις εκ γυ υ ναι αι αι κος
Σπη λαι ο ο ο ον και αι φα α ατ νη^{π 9} υ πε δε
ε ξα ντο α αυ τον^{π 9} Ποι με νες το θαυ μα Α να
κη ρυτ τσ ς σι²² Μα γοι εξ Α α να το ο λων εν Βη
θλε ε εμ δω ρα α προ σα α α γσ ς ς ς σιν^{π 9} η
μεις δε τον αι αι αι νον α να ξι οις χει λε ε σιν²² α
γγε λι κως αυ τω ω προ σα α α ξω ω ω ω μεν^{π 9} δο
ξα εν υ ψι ι ι στοις Θε ε ω και ε πι γης ει ει ρη

η η νη η η ηλ θε ε γαρ η προσδο κι α
τω ων ε ε εθ νων ηλ θεν ε σω ω σεν η η μας
εκ της δσ λει ας τσ ς ς ε ε ε εχ θρσ

Ὁ αὐτός, τοῦ αὐτοῦ.

Ο ς ρα νο ο ος και η η γη ση με ρον η
νω θη η σαν τε ε χθε ντος τσ ς Χρι ι ι στσ ση
με ρον Θε ος ε πι γη η η ης πα ρα γε ε ε γο ο
ο νε ε και ανθρωπος εις ς ρα νς α να βε βη η
κε ε ση με ρον ο ρα ται αι σα αρ κι ο φυ σει α
ο ρα α τος δι α το ον α α αν θρω ω ω πον
δι α τσ το και η μεις δο ο ξο ο λο ο γσ ςν
τες βο η σω με ε εν α α α αυ τω δο ξα εν υ
ψι ι ι στοι οις Θε ε ω και αι ε ε ε πι γη ης
ει ρη η η η νη ην η μιν ε βρα βευ σεν η πα
ρσ σι α α σσ Σω ω τηρ η μω ω ων δο ο ξα α
α σοι

Ὁ αὐτός, τοῦ αὐτοῦ.

Δ ^{Πα} ο ξα εν υ ψι ι ι στοις Θε ε ω ²² εν Βη θλε
εμ α κϛ ς ς ω υ πο Α σω μα των ση με ε ρον ^π
τω ε πι γη ης ει ει ρη η νην ευ δο ο κη η η ^Μ
^{Πα} σα ντι ι γε νε ε ε ε σθαι ^π νυν η Παρ θε ε ε νος
^Μ ς ρα νω ^{Δι} ω ω ν πλα α τυ υ υ τε ε ε ε ρα ^Δ
εξ α νε τει λε γαρ φωστοις ε σκο τι σμε ε ε ε νοις ^π
^{Πα} και τα πει νϛ ςς υ ψω ω σε τϛς α γγε λι κως
με λω ω δϛ ς ντας ²² δο ξα ε εν υ ψι ι ι στοις
οις Θε ε ε ω ^π

Ὁ αὐτός.

Τ ^{Πα} ον κατ ει κο ο ο να και ο μοι ω ω σιν ρευ σα
α ντα εκ πα ρα βα σε ε ως ^π ι δων ο ο Ι ι
η η σϛς ²² κλι ναας ς ρα α νϛς καα τε ε ε βη η ^Δ
^{Πα} και ω κη η σεν εν μη τρα παρ θε νι κη α ναλ λοι ω
ω ω τως ^π ι να εν αυ τη τον φθα ρε ε ε ντα Α α
δαμ α να πλα ση κρα α α ζο ο ο ο ντα ^π δο ξα

τη ε πι φα νει α α σθ ο λυ τρω της μη και αι αι
Θε ε ε ε ος

Ἦχος Πα ρ

Ἰωάννου Μοναχοῦ.

M α γοι Περ σω ω ω ω ω ν βα σι ι
λεις ε πι γνο ο ο ο ν τες σα α φως τον ε πι
γης τε ε χθε ε εν τα Βα σι λε α α ου ρα α
α α νι ι ι ι ι ι ο ν υ πο λαμ προ
σ α α στε ε ρος ελ κο με ε νοι ε ε
ε ε ε φθα α α α α α σαν εν Βη θε ε μ δω
ρα α προ σφε ε ε ε ρο ο ο ο ο ο ο ν τες
ε ε γκρι ι ι τα χου σο ο ο ν και αι λι
ι βα α νο ο ο ν και αι αι αι σμυ υ υ υ υ υ ρ
ναν και πε σο ο ν τε ες προ ο σε κυ υ υ υ
νη η η η η η σαν ει δον γαρ εν τω ω ω σπη
λαι αι αι αι αι ω βρε φος κει με νο ο ο ν

τον α α α αχρονον

Ἦχος Πα

Γερμανοῦ.

Χορευουσιν αγγελιοι παντες εν ουρα ανω και αγαλαλο ονται σηημεεερον σκιατααδε πασααηηκτιιισις δια τον γεννηθενταεενβηθλεεεμ σωτηηρα Κυυριιον οτι πααααπλααανητωνειδωλωνπεεεεπααααυται και βασιλεεευει Χριστος ος εις του ουσαιωωωνας

Ἐν συνεχείᾳ τὰ τρία στιχηρὰ ἰδιόμελα τοῦ στίχου τοῦ ἑσπερινοῦ «Μέγα και παράδοξον» κ.λπ., ἄνευ τῶν πρὸ αὐτῶν στίχων, Δόξα, «Εὐφράνθητι, Ἱερουσαλήμ», Καὶ νῦν, «Σπηλαίω παρώκησας».

Ἦχος Δι

Γερμανοῦ.

Μεεεγακαι παρααδοοξονθα αυματεεεελεσταισηηημεεεερον Παρθενοοστιιικτει και μηητραυ

φθει ει ει ρε ται ο λο γος σα αρ κϷ Ϸ Ϸ ται
 και τϷ Πα τρο ο ο ος ου κε χω ω ω ω ρι
 ι ι ι σται Αγ γε λοι με τα ποι με ε νων δο
 ξα α α ζϷ σι και η μεις συν αυ τοι οι οισ
 ε εκ βο ω ω ω μεν δο ξα εν υ ψι ι ι
 στοι οισ Θε ε ε ω και ε πι γη ης ει ει
 ρη η η η νη

Τοῦ αὐτοῦ.

Ἦχος Πα ρ

Σ^{Νη} η με ρον τι κτει ει η Παρ θε ε ε ε νος τον Ποι
 η η τη η ην τϷ Ϸ πα α ντο ος Ε δε εμπρο ο σφε ε
 ρει Σπη λαι ο ον και α στη η η ηρ μη η νυ
 υ υ ει Χριστον το ο ον η η η λι ι ι ο ον
 τοι οισ εν σκο ο ο ο τει ει με τα δω ω ωρων
 Μα γοι οι προ σε κυ υ νη σαν πι στει ει φω τι ι ζο ο
 ο με ε ε ε νοι οι και Ποι με ε νες ει δον

το ο θα α αυ μα Α γγελων α νυ μνϑ ϑ ϑντων και αι
αι αι λε ε γο ο ο ντων δο ο ξα εν υ
υ ψι ι ι ι στοι οισ Θε ε ω

Ὁ αὐτός. Ἀνατολίου.

T ϑ Κυ ρι ϑ Ι η σϑ ϑ ϑ γε εν νη
θε ε ε ε ντος εν Βη θε ε μ της Ι ϑ ϑ δαι αι αι
ας εξ Α να το λων ε ελ θο ο ντες Μα γοι προ σε ε
κυ υ νη η η η σα αν θε ο ον ε εν α αν θρω
πη σα ντα α και τϑς θη σαυ ρϑ ϑ ϑς αυ τω ων
προ θυ υ υ μως α νοι οι ξα αν τε ες δω ω ω ρα
τι ι μι α προ ο σε ε ε φε ε ε ε ρο ον
ο κι ι μον χου υ σο ο ον ως Βα σι λει τω ω
ων αι αι ω ω ω νων και λι βα α νον ως Θε ω
τω ω ων ο ο ο λων ως τρι η με ρω δε νε ε κρω
σμου υ υ ρη ναν τω ω α α θα να α α α τω ω
πα ντα τα α ε ε ε θ νη δευ τε ε προ ο σκυ νη σω μεν

Γα
 τω τε χθε ε ε ε ντι σω ω σαι τας ψυ υ
 χα α α α ασ η η μων

Δόξα.

Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Ἦχος Πα ρ

Δ ο ξα α Πα τρι ι ι ι και αι γι υι υι ω

και α γι ω ω Πνε ευ μα α α τι

Ε υ φρα αν θη τι ι ι ι Ι ι ε ρου ου ου ου

σα α α α λημ και πα νη γυ ρι σα τε πα αν τε ες

οι α γα πω ω ων τε ες Σι ι ι ι ων ση

με ρον ο χρο νι ι ος ε λυ θη η δε ε ε ε ε

σμος τη η η ης κα α τα α δι κη ης του Α α δαμ

ο πα ρα δει σος η η η μι ι ι ν η η νε ε

ε ω ω ω ω χθη ο ο φις κα τη ηρ γη

η η η η θη ην γαρ η πα τη σε ε πρω ω ην

νυ υ υν ε θε ε α σα α το του ου δη μι ου ουρ

γου γε ε νο ο ο με ε ε νη ην Μη η η

τε ε ε ε ε ρα ω βα α θο ο ος πλ ς ς
 ς τϛ και σο φι ι ας και γνω σε ε ω ως Θε ε
 ε ου η προ ξε νη σα σα τον θα να τον πα ση
 σα αρ κι της α μαρ τι ας το ορ γα α νον σω τη
 ρι ας α παρ χη ε γε νε το τω κο σμω πα αν τι
 δι ι ι α α της Θε ο ο το ο ο ο ο
 κου βρε φος γαρ τι κτεται αι εξ α αυ της ο παν τε
 ε λει ει ει ο ος Θε ε ε ος και δι α
 του το κου παρ θε νι ι αν σφρα α γι ι ι ι ι ζει
 σει ρας α μαρ τη μα των λυ υ υ ω ω ν δι α σπα
 αρ γα α α α νων και δι α νη πι ο τητος
 της Ευ ασ θε ρα πευ ει τας εν λυ υ παις ω ω δι
 ι ι ι ι νας χο ρευ ε τω ω τοι οι νυν πα σα η
 η η κτι ι σις και σκι ι ρ τα α α α α τω
 α α α α να α κα α λεσαι αι γαρ α αυ την πα
 ρα γε γο ο νε Χρι ι στος και σω ωσαι τας ψυ χας

η μω ων

Καὶ νῦν.

Ἦχος ὁ αὐτός. Ἀνατολίου.

Ἦχος Πα ρ

Και νυ υ υ υν και α α ει και εις τϛ ϛ ϛς
αι ω ω ω νας των αι ω ω νων α α α

μην
Σπη λαι ω πα ρω ω κη σα ας Χρι στε ε ε

ο ο Θε ε ε ος φα τνη υ πε δε ξα α το ποι
με νες δε και μα α γοι προ σε κυ υ υ νη η η

η σαν το ο τε δη η των προ φη η των ε πλη
ρου ου το ο ο το κη η η η ρυ υ υ υ γ μα

και αγ γε λων αι δυ υ να α μεις ε θαν μα ζον βο
ω ω σαι και λε ε ε γου ουου ου ου σαι δο ξα

τη συγ κα τα βα σει ει σου μο ο ο νε φι λα αν
θρω ω πε ε ε ε ε

Ἅγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος ἀθάνατος· ἐλέησον ἡμᾶς.
(τρὶς)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς

τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν. Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον· **Κύριε**, ἐλέησον· **Κύριε**, ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γεννηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ὁ ἱερεὺς· Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ ἀναγνώστης· Ἀμήν.

Ἀπολυτίκιον τῆς Ἑορτῆς. Ἦχος δ'.

Ἡ Γέννησίς σου Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἀνέτειλε τῷ κόσμῳ, τὸ φῶς τὸ τῆς γνώσεως· ἐν αὐτῇ γὰρ οἱ τοῖς ἄστροις λατρεύοντες, ὑπὸ ἀστέρος ἐδιδάσκοντο, σὲ προσκυνεῖν, τὸν Ἥλιον τῆς δικαιοσύνης, καὶ σὲ γινώσκειν ἐξ ὕψους ἀνατολήν. Κύριε δόξα σοι.

Κύριε, ἐλέησον (μ'). Δόξα. Καὶ νῦν.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβὶμ * καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ, * τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, * τὴν ὄντως Θεοτόκον, * σὲ μεγαλύνομεν.

Ἐν ὀνόματι Κυρίου εὐλόγησον, πάτερ.

Δέησις καὶ μικρὰ ἀπόλυσις.

* * * * *